

© Felipe Mena

Història d'un senclar (o alguna cosa de Ricard)

autoria i direcció **Gabriel Calderón**

03 – 20/06

Montjuïc. Espai Lliure

llliure

TEMPORADA 20/21

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules del director → 5

La premsa ha dit... → 6

Parlant amb Joan Carreras → 7

Qui va ser Ricard III? → 8

Biografies → 9

Fitxa artística → 11

Informació pràctica → 12

El dramaturg i director uruguaià Gabriel Calderón torna als escenaris catalans amb un text propi, estrenat al festival Temporada Alta 2020.

Un monòleg interpretat per Joan Carreras, que fa d'actor que fa de Ricard III, el malvat shakespearià per excel·lència.

Quina distància hi ha entre l'actor i el personatge? Tots dos són ambiciosos i intel·ligents, tenen ànsia de poder i no volen perdre el temps amb mediocres. Una peça que gira al voltant dels mecanismes de poder contemporanis, el desig i el ressentiment, i que proposa una reflexió sobre els límits de l'ambició humana.

Un muntatge aclamat per públic i crítica arreu on ha fet gira.

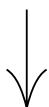

© Felipe Mena

Sinopsi

Un actor s'enfronta al repte d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de William Shakespeare. Porta tota la vida fent papers secundaris i pensa que mereix aquesta oportunitat. Tanmateix, considera que la resta de l'elenc no està a la seva altura i no li agrada res del que li proposa el director. Durant la construcció del personatge, les afinitats entre l'actor i el monarca anglès comencen a aflorar. Tots dos són ambiciosos i intel·ligents. Com Ricard III, el Joan no es conforma amb poc, té ànsia de poder i no està disposat a perdre el temps amb actors tous, hipersensibles o mediocres. A mesura que s'entrellacen les seves històries de vida, la relació entre l'actor, el personatge i l'espectador esdevé cada vegada més estreta.

Un muntatge que gira al voltant dels mecanismes de poder contemporanis, el desig i el ressentiment, i proposa una reflexió sobre els límits de l'ambició humana.

FOTOS

<https://www.teatrelliure.com/ca/progr/amacio/tots-els-espectacles/historia-dun-senglar-o-alguna-cosa-de-ricard>

VÍDEO TRÀILER

<https://www.youtube.com/watch?v=YizXEgphhk0>

En paraules del director

Posar títols sempre comporta la dificultat d'haver de presentar i de resumir al mateix temps. S'espera, se suposa, que el títol doni alguna informació útil sobre allò que es veurà. És la primera informació del contracte que l'espectador estableix amb l'espectacle, per això és normal pretendre que hi hagi certa veracitat en aquesta il·lusió, sense voler generar falses expectatives i alhora sense rebaixar el valor del conveni. Aquesta "Història d'un senglar" té també alguna cosa de Ricard III, i aquesta "alguna cosa de Ricard" és també la història d'un animal. Un animal polític, un animal teatral, un animal humà.

Al mateix temps, dialogar amb un clàssic implica buscar les paraules, les idees i les situacions contemporànies que trobin el seu eco, que ressonin i que s'acoblin en un diàleg harmònic amb aquells signes escrits segles enrere. Per això sempre s'imposa una teoria de la retallada, ja que ens veiem obligats a escollir allò que sentim que ens és útil i descartar allò que no sembla oportú. Es proposa una edició que conforma una equació en la qual els ulls contemporanis.

han de poder-hi operar o, com a mínim, sentir-se atrets i entusiasmats pel problema que plantegen els seus moviments. Entusiasme, aquesta és la paraula. Entusiasme, que vol dir "tenir els déus a dins". Potser l'entusiasme és el que descriu millor la meva voluntat, tant en el moment d'escriure com també el que busco i espero que passi a qui llegeix, dirigeix, actua o veu un dels meus textos. Busco amb supèrbia la possibilitat d'insuflar el sentiment enganyós que podem amb tot i que tot ho volem i que tot és possible. Almenys, alguna vegada, de tant en tant, obligar-me a mi mateix a veure més enllà de les obligacions ordinàries, de somiar impossibles que superin el simple treball, el beneplàcit dels altres, la felicitació de qui estimem. Tenir els déus a dins, ànsies de poder, somni d'Ícar, ambició injusta que com a mínim ens tregui del fang diari dels objectius quotidians. Tanta prepotència, tanta altivesa, tant de despropòsit per justificar aquesta exagerada proposta de repensar un possible Ricard III a través del mitjà que millor conec, el mitjà al qual pertanyo: el teatre. Aquestes són les idees que van animar-me a sobreactuar la meva escriptura, a proposar als altres i a mi mateix l'aventura desmesurada de creure que mereixem el poder i que l'hem d'aconseguir, com Ricard, com un senglar, de manera brutal i salvatge sobre l'escenari.

Alguna cosa de tot això... alguna cosa... mossegueu...

Gabriel Calderón

La premsa ha dit...

“Història d’un senglar és un tour de force: Carreras pot ser rei i reina. O reines. I sap donar a la seva actitud un aire que, en el meu record, encaixa en la manera burleta i furibunda amb què interpretava aquests moments el Ricard III de Kevin Spacey a Avilés.”

Marcos Ordoñez, *El País*

“El públic ovacionava no només el text, sinó sobretot la impressionant actuació de Joan Carreras, capaç de gairebé tot. [...] una escenografia d’una efectivitat aclaparadora, que és ahora un tron i les tripes d’un teatre, i fins i tot per moments un camerino bufó.”

Justo Barranco, *La Vanguardia*

Aquesta Història d’un senglar serà històrica. Perquè està construïda amb intel·ligència i fervor, perquè l’espai, les llums i el so construeixen un camp de batalla esplendorós; perquè el text (enorme traducció de Joan Sellent) és una joia; i, sobretot, perquè Joan Carreras, la bèstia, fa un tour de force colossal en el qual esdevé l’actor que es juga la vida davant d’un espectador “que s’apunti a la guerra.”

Josep Maria Fonalleras, *El Punt Avui*

“Joan Carreras dona una autèntica i deliciosa lliçó d’interpretació durant els 70 minuts de duració d’una proposta en forma de monòleg que ell mateix s’encarrega de destrossar- en el millor sentit de la paraula- insuflant vida, emoció, ironia, interès extrem, humor de tots els colors, reflexió i vida a molts personatges de diferents sexes i condicions, començant per Ricard III i seguint per la pròpia figura de l’actor que l’interpreta.”

José Miguel Vila, *Diario Crítico*

“És un homenatge i una crítica mordaç al món del teatre en general i al ofici de ser actor en particular; però la gran originalitat és veure com aquest homenatge encaixa a la perfecció i sense cap dificultat en l’univers creatiu de Shakespeare.”

Raúl Losanez, *La Razón*

De la versió en castellà estrenada al Teatro de La Abadía - *Historia de un jabalí*

“¡Lástima que un montaje como este sólo pueda quedarse en el escenario del Teatro de la Abadía hasta el próximo domingo! Estoy seguro de que podría representarse durante meses y meses llenando a diario. [...] Fascinante la lección de interpretación de Joan Carreras desdoblándose constantemente y sin solución de continuidad en la figura de Ricardo III [...] Texto perfecto, inteligente y delicadamente construido y dirigido por el propio Gabriel Calderón, que ha enmarcado con sencillez y eficacia una espléndida escenografía.”

José-Miguel Vila - *DiarioCrítico.es*

ENTREVISTA**Parlant amb Joan Carreras**

A la peça, encarnes un actor que s'enfronta al repte d'interpretar Ricard III, un personatge "deformat". En aquest cas, més internament que externament. Quin Ricard III es trobarà el públic?

La sempre mencionada deformitat de Ricard III és tan interna com externa; l'avaria dels seus ossos mal collats el portarà a ser un esquinç en el quadre de la història. Totes les seves "deformitats" el portaran a ser manipulador, irat, estúpid i tristament misogin. Però amb un amor profund cap al teatre, això sí.

El monòleg reflexiona sobre el teatre, i sobre els mecanismes de poder contemporanis: ressentiment, enveja, fracàs i desig. Ha sigut difícil, com a actor, transitar per aquestes emocions? Com has enfrontat aquest repte?

Tots els sentiments, els petits i els grans, els foscos i els clars, els elevats i els terrenals, són materials valuosíssims per treballar i ser treballats. Aquí es mouen sentiments reconeguts tant per reis com per actors. Per tant són rebuts com un regal. Enverinat o no, és igual.

Com ha sigut el procés de creació de l'espectacle i el treball amb en Gabriel?

En Gabriel com a director ha estat una sort, un altre regal: és un amant del teatre i de la feina de l'actor. Un dramaturg amb talent, amb humor i amb amor. Un director confiat, valent i llest. Llàstima de l'aigua que ens separa... podria ser la meva Lady Ann.

Què has après d'aquesta experiència?

Amb aquest espectacle he reafirmat, un cop més, que el teatre només ensenya la poteta quan el tractes amb respecte, confiança, amor i molt d'humor. El teatre no entra amb sang i poder. Els personatges, sí. M'encanta.

Per què el públic no es pot perdre aquest espectacle?

El públic pot fer el que li vingui de gust, podria perdre's tot el teatre del món, fins i tot podria no saber què és el teatre, podria enganxar-se a una pantalla qualsevol, casar-se amb ella, fer l'amor amb ella i morir amb ella. Però es perdria *Història d'un senyalar*. I això sí seria una llàstima.

Qui va ser Ricard III?

Escrita probablement entre el 1591 i 1592, Ricard III tanca la tetralogia de Shakespeare sobre la història d'Anglaterra que agrupa els regnats d'Enric VI i el monarca que ens ocupa. L'obra explica la història de Ricard III (1452 - 1485), l'últim rei de la Casa de York, que es diu que va accedir al tro d'Anglaterra després de traïr la seva pròpia família. Germà del rei Eduard IV, Ricard va aconseguir pujar al tro després la seva mort i va acabar desfent-se dels dos fills d'Eduard IV. La seva coronació va celebrar-se el 6 de juliol del 1483 a l'Abadia de Westminster, no exempta de polèmiques. Amb una mala reputació evident, es deia que el rei havia trempat al tro a base d'urpes.

El seu regnat va ser breu: l'agost de 1485, Ricard III va lluitar a la Batalla del Camp de Bosworth contra els rebels d'Enric Tudor. El monarca va ser traït per diversos aliats, un fet que va afectar la sort de la batalla i va portar Ricard III a la mort. Tot i que la veritat és emboirada, es diu que el cos despulat de Ricard va ser passejat pels carrers abans d'enterrar-lo a Leicester. La victòria d'Enric Tudor suposà la fi de la Guerra de les Dues Roses, el destronament de la Casa de York i l'inici de la dinastia Tudor, que regnà Anglaterra des del 1485 fins al 1603.

Tot i que la història oficial (i la versió literària de Shakespeare) han pintat Ricard III com un ésser vil i malvat, molts historiadors moderns rebutgen o matisen aquestes acusacions. Escrita pels vencedors, la història ens arriba d'una manera determinada. Tanmateix, no és d'estranyar que Shakespeare s'interessés per un personatge com ell. Amb el teló de fons de la Guerra de les Dues Roses i la lluita pel tro del Regne d'Anglaterra, Shakespeare va utilitzar la figura d'aquest monarca per adreçar uns dels temes essencials de la condició humana: l'ansia de poder. Més enllà dels llinatges, la universalitat de la proposta del bard converteix l'obra en un text que apel·la al món contemporani.

Pel que fa a la reputació de Ricard III, l'any 1924 es va crear la Societat Ricard III per lluitar contra la mala fama del rei. L'any 2012, es van descobrir unes restes de cos humà en un aparcament de Leicester, i una anàlisi d'ADN posterior va constatar que les despulles eren seves. El juny del 2014, Ricard III va ser enterrat definitivament a la catedral d'aquesta ciutat anglesa.

BIOGRAFIA

Gabriel Calderón

autor i director

Montevideo, 1982. Dramaturg, director i actor. Ha escrit més de vint obres de teatre i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premio Nacional de Literatura en dues ocasions: el 2011 per *Mi pequeño mundo porno* i el 2016 per l'antologia *Tal vez la vida sea ridícula*. El 2004 va estrenar *Mi muñequita* (la farsa), un dels espectacles més influents del teatre uruguaià recent. La seva formació es completa amb beques a Espanya (Fundación Carolina, 2004) i Anglaterra (International Summer Residency per a dramaturgs emergents del Royal Court Theatre de Londres).

Ha estat membre del Lincoln Center Theater Directors Lab de Nova York i artista resident del Théâtre des Quartiers d'Ivry de París. Les seves obres s'han representat a l'Argentina, Brasil, Espanya, França, els Estats Units, Mèxic, Panamà, Costa Rica, Equador, Bolívia i Perú. Els seus textos s'han traduït al francès, l'alemany, l'anglès, el grec i el portuguès. Ha participat en reiterades ocasions en festivals internacionals de teatre d'Amèrica i Europa. Ha fet conferències, classes i seminaris a Argentina, Brasil, Xile, Cuba, Mèxic, França, Israel-Palestina i Suïssa. A més, també ha passat per Temporada Alta en diverses ocasions, la darrera fent tàndem amb Sergio Blanco a *La ira de Narciso*. El 2015 va estrenar al TNC el muntatge *Que rebentín els actors*, una coproducció entre Bitò i el mateix teatre.

Actualment és coordinador general de la Tecnicatura Universitària en Dramatúrgia de la Universidad de la República de Uruguay i de la Escuela Multidisciplinaria de Arte Dramático.

BIOGRAFIA

Joan Carreras

intèrpret

Barcelona, 1973. Format a l'Institut del Teatre, ha treballat amb directors com Ferran Madico (*Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies*, de Molière), Magda Puyo (*L'excés*, de Neil LaBute), Ariel García Valdés (*Galatea*, de Josep Maria de Sagarra), *Toni Caffiero* (*Els dos bessons venecians*, de Carlo Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) i Víctor Conde (*La tienda de los horrores*, d'Alan Menken i Howard Ashman), entre d'altres. Amb Àlex Rigola ha col·laborat a *Titus Andrònic*, *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Juana de los mataderos*, *Ricardo 3o*, *Arbusht* i la segona temporada de *Julio César*.

També ha participat a *La filla del mar* (dir. Josep Maria Mestres); *El coronel ocell* (dir. Rafel Duran); *El somni d'una nit d'estiu* (dir. Àngel Llàcer); *L'escola de dones* (dir. Carles Alfaro); *Electra* (dir. P.A. Angelo Poulos) i *Nits blanques*, (dir. Carlota Subirós). El 2006-07 va participar a *Otelo* (dir. Carlota Subirós), i a *El dúo de la Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé. Durant la temporada 07-08 va formar part de *La torre de La Défense*, de Copi (dir. Marcial di Fonzo Bo); *2666*, de Roberto Bolaño i *El buñuelo de Hamlet*, de Luis Buñuel i Pepín Bell (dir. Àlex Rigola) i *Dia de partit*, de David Plana (dir. Rafel Duran). Ha portat a escena també un dels protagonistes de *Rock'n'roll*, de Tom Stoppard i va participar a *Nixon-Frost*, de Peter Morgan; *Gata Sobre Tejado de Zinc caliente* de T. Williams i *The End* d'Àlex Rigola, totes dirigides per Àlex Rigola.

A la televisió ha participat en sèries com *Temps de silenci*, *De moda*, *Zoo*, *Porca Misèria*, *Infidels*, *39+1* o *La riera*, així com també en diverses *telemovies*.

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ

Gabriel Calderón

INTÈRPRET

Joan Carreras

TRADUCCIÓ

Joan Sellent

ESCENOGRAFIA

Laura Clos

VESTUARI

Sergi Corbera

CARACTERITZACIÓ

Núria Llunell

IL·LUMINACIÓ

Ganecha Gil

ESPAI SONOR

Ramón Ciercoles

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Olivia Basora

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA EN PRÀCTIQUES

Marta Calderón Gómez

DIRECTOR TÈCNIC

Pere Capell

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Luz Ferrero

AJUDANTA DE PRODUCCIÓ

Marta Colell

DIRECCIÓ DE PRODUCCIÓ

Clàudia Flores

COMUNICACIÓ I DISTRIBUCIÓ

Bitò

COPRODUCCIÓ

Temporada Alta 2020 i Grec 2020. Festival de Barcelona

Informació pràctica

HORARI

De dimecres a divendres a les 20.00 h
Dissabte a les 17.00 h i a les 20.00 h
Diumenge a les 18.00

PREUS

De 9 a 29 €

IDIOMA

Català

DURADA APROXIMADA

1 h 10'

ACCESSIBILITAT

18/06 audiodescripció

LLOC

Espai Lliure

XXSS

#HistòriadUnSenglar
@calderoncomplot
@temporadaalta

RESTAURANT

Obert des del 26/05

El restaurant del teatre de Montjuïc serà obert 2 h abans de la funció i després de l'espectacle.

CONTACTE

Rocio Pedrol
M. 669 067 566
Mar Solà
M. 664 862 500
premsa@teatrelliure.com

Col·laboradors i patrocinis

entitat concertada amb

membre de

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

